

Aan Verenigde Vergadering

ONTWERP VERORDENING KWIJTSCHELDINGSREGELING DELFLAND 2016

Gevraagd besluit Verenigde Vergadering 19-11-2015
--

I. de nota van beantwoording van zienswijzen behorende bij de Verordening kwijtscheldingsregeling Delfland 2016 vast te stellen;II. de Verordening kwijtscheldingsregeling Delfland 2016 vast te stellen.

Besluit Verenigde Vergadering 19-11-2015

Voorstel Commissie Bestuur, organisatie en bedrijfsvoering 03-11-2015
--

De verenigde vergadering te adviseren:

1. de nota van beantwoording van zienswijzen behorende bij de Verordening kwijtscheldingsregeling Delfland 2016 vast te stellen;2. de Verordening kwijtscheldingsregeling Delfland 2016 vast te stellen.

Advies Commissie Bestuur, organisatie en bedrijfsvoering 03-11-2015

Hoogheemraadschap van
Delfland

Verordening Kwijtscheldingsregeling Delfland 2016

1. Probleemstelling – context

De huidige verordening 'Kwijtscheldingsregeling Delfland 2013' is vastgesteld in de verenigde vergadering van 29 november 2012. In de afgelopen jaren is door de verenigde vergadering de wens geuit om het kwijtscheldingsbeleid bij Delfland opnieuw te overwegen.

Dijkgraaf en hoogheemraden maken de komende jaren werk van het tegengaan van het oplopen van de gedeerde inkomsten die het gevolg zijn van het kwijtschelden van de waterschapsbelastingen. Bij ongewijzigd beleid kan dit doorgroeien naar € 19 miljoen aan kwijtschelding. Deze gedeerde inkomsten moeten vervolgens worden opgebracht door de inwoners, (agrarische) bedrijven en instellingen die wel belasting betalen.

Dijkgraaf en hoogheemraden zijn van mening dat de kosten die gemaakt worden voor het zuiveren van afvalwater door iedereen betaald moeten worden. Iedereen veroorzaakt immers afvalwater (bad, toilet, koken etc.) en dat moet gezuiverd worden. Hier gaat het principe op van de vervuiler betaalt. Kwijtschelden kosten worden nu door anderen betaald en daardoor is de heffing kunstmatig hoger. Kwijtschelding van deze heffing past niet meer in het huidige tijdsgewricht. In het ontwerp wordt de mogelijkheid om voor kwijtschelding van de heffing voor afvalwaterzuivering (zuiveringsheffing en verontreinigingsheffing¹) in aanmerking te komen in een periode van twee jaar afgebouwd.

In het coalitieakkoord staat onder andere:

- In 2016 is, als aan alle randvoorwaarden is voldaan, nog maximaal 50 procent van de zuiveringsheffing kwijt te schelden;
- In 2017 is de kwijtschelding van de zuiveringsheffing niet meer mogelijk;
- De uitvoering van de kwijtschelding van de zuiveringsheffing wordt afgestemd met de andere partners in de Regionale Belastinggroep.

Alle opbrengsten die het afbouwen van de kwijtschelding oplevert, worden verdisconteerd in de hoogte van de zuiveringsheffing. De groei van het tarief wordt sterk verminderd en op termijn wordt het tarief in reële zin lager.

2. Beoogd effect

De kosten die voor het zuiveren van afvalwater worden gemaakt, worden door iedereen betaald. Hierdoor wordt de groei van het tarief sterk verminderd en wordt het tarief uiteindelijk lager. De lasten worden eerlijk verdeeld en gedragen.

3. Kernboodschap

Op de regeling voor kwijtschelding wordt steeds vaker een beroep gedaan. Het bedrag aan kwijtschelding stijgt jaarlijks en deze kosten worden nu betaald door de rest van de belastingbetalers. De kwijtschelding voor de zuiveringsheffing (woningen) wordt vanaf 2016 in twee jaar afgebouwd. Hierdoor wordt recht gedaan aan het principe dat de vervuiler betaalt. Daarbij profiteren het meest de huishoudens in de inkomensgroep vlak boven de groep die in aanmerking komt voor kwijtschelding, doordat de jaarlijkse verhoging sterk vermindert. De zuiveringsheffing laat op termijn een reële daling zien. De kwijtschelding voor de watersysteemheffing (ingezetenen) blijft ongewijzigd.

¹ De verontreinigingsheffing wordt in het vervolg van dit voorstel buiten beschouwing gelaten als gevolg van een zeer geringe opbrengst.

Formele inspraak op de Ontwerp Verordening kwijscheldingsregeling Delfland 2016 heeft plaatsgevonden van 10 september tot en met 21 oktober 2015. De inspraakreacties (zienswijzen) inclusief beantwoording door Delfland zijn vastgelegd in de Nota van Beantwoording. Met de vaststelling van de Verordening kwijscheldingsregeling Delfland 2016 beschikt Delfland op 1 januari 2016 over een nieuwe verordening kwijschelding.

4. Historie - eerdere besluitvorming

- 1a. In de verenigde vergadering van 23 november 2006, kenmerk 606765, is de 'Kwijscheldingsregeling Delfland 2007' vastgesteld.
- 1b. Als gevolg van nieuwe ontwikkelingen (wetgeving, verruiming met kleine zelfstandigen, kosten kinderopvang) is deze regeling nadien op enkele onderdelen aangepast en als zodanig vastgesteld in de verenigde vergadering van 28 juni 2012, kenmerk 998641, ('Kwijscheldingsregeling Delfland 2012') en 29 november 2012, kenmerk 998641 ('Kwijscheldingsregeling Delfland 2013').
2. Met een brief van het college van 14 mei 2012 is de verenigde vergadering geïnformeerd over de conclusies en aanbevelingen van de ad-hoc werkgroep van de Unie van Waterschappen over het te voeren kwijscheldingsbeleid.
3. In haar bijeenkomst van 19 februari 2015 heeft de verenigde vergadering kennis genomen van het door het Centrum voor Onderzoek van de Economie van de Lagere Overheden (COELO) opgestelde onderzoeksrapport 'Kwijscheldingsbeleid Hoogheemraadschap van Delfland' met het daarbij gevoegde bevindingenverslag van de rekeningcommissie en de reactie van het college op het rapport.
4. Dijkgraaf en hoogheemraden hebben in de vergadering van 1 september 2015 het ontwerp van de Verordening kwijscheldingsregeling Delfland 2016 vastgesteld.

5. Regelgeving en Beleid

Vanaf 2007 hanteert Delfland een kwijscheldingsnorm van 100% van de bijstandsnorm (daarvoor 90%). Dit betekent dat een huishouden met een inkomen op bijstandsniveau en zonder vermogen in aanmerking komt voor kwijschelding van de heffing van de watersysteemheffing (deel ingezetenen) en de zuiveringsheffing. Deze norm wordt landelijk, zowel bij gemeenten als waterschappen, vaak toegepast. In het Coalitieakkoord 2015-2019 is op het gebied van kwijschelding nieuw voorgenomen beleid geformuleerd. Het kostentoeDELingssysteem van de zuiveringsheffing (vervuilingseenheden) is gebaseerd op de Waterschapswet (artikel 122h, eerste lid).

6. Financiën

Aan de uitvoering van de nieuwe verordening volgen per saldo geen financiële consequenties voor het exploitatiesaldo van Delfland. De berekende netto hogere belastingopbrengsten (bruto opbrengsten minus extra oninbaar en extra kosten RBG) worden direct vertaald in het tarief zuiveringsheffing. Kosten en opbrengsten als gevolg van deze verordening stijgen in gelijke mate (budgettair neutraal).

Kosten:

De jaarlijkse dienstverleningsvergoeding aan de Regionale Belasting Groep (RBG) stijgt. De RBG moet extra inspanningen leveren om de niet (meer) kwijtgescholden heffingen in te vorderen zoals extra werkzaamheden met betrekking tot de bezwaarschriftenprocedures. Op basis van de ervaringen van de RBG zijn deze extra kosten in 2016 en 2017 geraamd op € 0,8 miljoen per jaar en vanaf 2018 € 0,3 miljoen per jaar.

Opbrengsten:

Afgezien van de bij de begroting vast te stellen tariefontwikkeling (volgens het coalitieakkoord: 1,5% per jaar) wordt bij de berekening van de jaarlijkse opbrengst zuiveringsheffing rekening gehouden met:

- een stijging van de mate van oninbaarheid: vooralsnog door de RBG geschat op 25% tot 50%;
- een verlaging van het zuiveringstarief die mogelijk wordt door de afbouw van de kwijschelding. De wijziging van het kwijscheldingsbeleid leidt derhalve niet tot een extra opbrengst voor Delfland.

De gevolgen voor de inwoners zijn:

- Elk huishouden zal worden aangeslagen voor de zuiveringsheffing;

- De tariefstijging van de zuiveringsheffing vermindert sterk en het tarief voor alle inwoners vertoont op termijn een reële daling.

De (berekeningen van de) tarieven worden vastgesteld bij de begroting 2016.

7. Duurzaamheid

N.v.t.

8. Organisatorische en personele consequenties

N.v.t.

9. OR/GO

N.v.t.

10. Risico- en beheersmaatregelen

Zie de toelichting (effecten nieuw kwijtscheldingsbeleid).

11. Communicatie (in- en extern)

Voor de communicatie over het te wijzigen kwijtscheldingsbeleid is een plan opgesteld. Dit plan is besproken in de collegevergadering van 18 augustus 2015.

In het communicatieplan staan de uitgangspunten voor het informeren van inwoners, gemeenten en anderen belanghebbenden. Met dit plan wordt beoogd bij de besluitvorming en bij de uitvoering van het nieuwe beleid in 2016 en 2017 regie te houden op het proces en de communicatie.

Kern van de aanpak is dat we proactief communiceren over de plannen op logische momenten in de besluitvorming en/of op het moment dat het publieke debat plaatsvindt. Dit gebeurt naar verwachting op basis van feitelijk juiste en onjuiste informatie en we reageren ook als de grootte en teneur van de berichtgeving daar om vraagt.

Als Delfland communiceert, proactief of in reactie op vragen, is –tot het besluit in de VV van 19 november 2015- de boodschap dat het gaat om een voornemen en wordt de te volgen procedure toegelicht. In de woordvoering wordt benadrukt dat het alleen gaat om het afschaffen van de kwijtschelding voor de zuiveringsheffing. De focus ligt daarnaast op de solidariteit tussen alle huishoudens en het beginsel dat iedereen die van een bepaalde dienst gebruik maakt, hiervoor gewoon betaalt.

12. Bekendmaking en vervolgprocedure

1. Op 2 september 2015 heeft informeel overleg plaatsgevonden tussen de portefeuillehouder met de wethouders Sociale Zaken van alle geheel of gedeeltelijk inliggende gemeenten. Tijdens dit overleg is aangegeven dat verzoeken of voorstellen tot wijziging van beleid kenbaar kunnen worden gemaakt als zienswijze. Deze zienswijzen zullen gelijk worden behandeld als op andere wijze ingekomen zienswijzen en kunnen derhalve in principe tot aanpassing van het definitieve voorstel leiden waarbij rekening wordt gehouden met het daarvoor geldende tijdspad.
2. Het vastgestelde Ontwerp Verordening Kwijtscheldingsregeling Delfland 2016 heeft gedurende zes weken (van 10 september t/m 21 oktober 2015) ter inzage gelegen voor het kenbaar maken van zienswijzen (art.2 van de Inspraakverordening Delfland 2011). Er zijn 45 zienswijzen binnengekomen (waarvan 42 ontvankelijk), waaronder een standaardzienswijze van het platform Delen achter de Duinen, die door 188 personen is ondertekend. Al deze zienswijzen, inclusief de reactie daarop van Delfland, zijn weergegeven in de Nota van Beantwoording, zie bijlage. De binnengekomen zienswijzen hebben niet geleid tot een wijziging in het ontwerp van de verordening kwijtschelding.
3. Tegen het besluit tot vaststelling van de verordening kwijtschelding in de verenigde vergadering van 19 november 2015 staat geen beroep open (Awb art. 8:2 sub b).
4. Het besluit van de verenigde vergadering wordt in het Waterschapsblad van Delfland bekendgemaakt (art. 73 van de Waterschapswet).
5. In de verordening is bepaald dat de ingangsdatum 1 januari 2016 is.

13. Bevoegd orgaan

Het college is op grond van artikel 84 Waterschapswet belast met de voorbereiding en uitvoering van de besluiten van de verenigde vergadering.

De verenigde vergadering is op grond van artikel 77 Waterschapswet bevoegd om de kwijtscheldingsregeling vast te stellen. De geplande bijeenkomst hiervoor is donderdag 19 november 2015, aanvang 13.00 uur.

14. Toelichting

Huidig kwijtscheldingsbeleid Delfland

In 2006 is in meerdere bijeenkomsten van de verenigde vergadering van gedachten gewisseld over het te voeren kwijtscheldingsbeleid van Delfland. Dit beleid betreft zowel de kwijtschelding voor de watersysteemheffing (ingezetenen) als voor de zuiveringsheffing (woningen). In de VV van 23 november 2006 is besloten om vanaf 2007 de kwijtscheldingsnorm bij te stellen van 90% naar 100% van de bijstandsnorm.

Of iemand voor kwijtschelding in aanmerking komt hangt onder meer af van de betalingscapaciteit. Deze wordt als volgt berekend:

$$\text{Betalingscapaciteit} = \text{netto besteedbaar inkomen} - \text{kosten van bestaan}$$

Bij Delfland wordt sinds 2007 100% van de bijstandsnorm als kosten van bestaan gerekend. Mensen met een bijstandsuitkering hebben daardoor vrijwel altijd een betalingscapaciteit van nul en daarmee recht op kwijtschelding.

Tussen het besluit in 2006 en 2015 zijn de volgende punten veranderd aan het kwijtscheldingsbeleid:

1. Naar aanleiding van een wetswijziging heeft in 2012 een kleine technische bijstelling van de regeling plaatsgevonden. Daarmee werd voorkomen dat AOW'ers hun mogelijkheid tot kwijtschelding onbedoeld kwijtraakten;
2. De regeling is in 2013 verruimd door ook ZZP'ers in aanmerking te laten komen voor kwijtschelding. Daarnaast is besloten de kosten van kinderopvang mee te nemen bij de berekening of iemand voor kwijtschelding in aanmerking komt. Voor laatstgenoemde verruiming ontvangt Delfland gedurende de periode 2013-2017 jaarlijks een financiële tegemoetkoming van het rijk.

Over het heffingsjaar 2014 is voor een bedrag van € 15,3 miljoen aan kwijtscheldingsverzoeken toegewezen. Dit bedrag bestaat uit € 6,0 miljoen ingezetenenomslag (10% van de bruto-opbrengst watersysteemheffing) en € 9,3 miljoen zuiveringsheffing (9% van de bruto-opbrengst huishoudens). Deze gedeelde inkomsten moeten worden opgebracht door de inwoners, bedrijven en instellingen die de heffing wel betalen. Het verlenen van kwijtschelding leidt aldus tot een hoger tarief om de beoogde belastingopbrengst te verkrijgen.

In verhouding tot andere waterschappen kent Delfland veel huishoudens met een laag inkomen die thans nog in aanmerking komen voor kwijtschelding (circa 50.000 huishoudens; dit is 10% van alle huishoudens).

Kwijtscheldingsbeleid andere overheden

Nagenoeg elk waterschap hanteert een norm van 100% (één waterschap 95%).

De gemeenten binnen Delfland hanteren eveneens deze norm (in één gemeente is gedeeltelijke kwijtschelding mogelijk). Op kleinere punten zijn er wel verschillen: Delfland heeft, zoals hiervoor genoemd, verruimingsmaatregelen toegepast met betrekking tot AOW'ers, ZZP'ers en kosten kinderopvang terwijl inliggende gemeenten en omliggende waterschappen hier in wisselende mate gebruik van hebben gemaakt.

In het COELO-rapport, waarover hierna meer, is het volgende overzicht opgenomen met betrekking tot de mate van toepassing van de verschillende verruimingsmogelijkheden.

Tabel 1: Toepassing ruimere kwijtscheldingsmogelijkheden gemeenten en waterschappen

Gemeente / waterschap	AOW	Kinderopvang	Ondernemers
Delft	Ja	Ja	Ja b)
Lansingerland	Nee	Nee	Ja
Leidschendam-Voorburg	Ja	Ja	Nee
Maassluis	Nee a)	Nee	Nee
Midden-Delfland	Nee	Nee	Nee
Pijnacker-Nootdorp c)	NB	NB	NB
Rijswijk	Ja	Nee	Nee
Rotterdam	Nee	Nee	Ja
Schiedam	Nee	Nee	Ja
's-Gravenhage	Ja	Ja	Nee
Vlaardingen	Ja	Ja	Ja b)
Westland	Ja	Ja	Nee
Delfland	Ja	Ja	Ja b)
Schieland en de Krimp.waard	Nee	Nee	Nee
Rijnland	Ja	Ja	Ja
Hollandse Delta	Ja	Nee	Nee

a) 65-plus huishoudens die al in aanmerking kwamen voor kwijtschelding krijgen automatisch kwijtschelding, ook na de wijziging van de belastingtoeslagen.

b) Geldt alleen voor ZZP'ers met een BBZ -uitkering (bijstand voor zelfstandigen).

c) Pijnacker-Nootdorp heeft geen informatie gestuurd.

Onderzoeken Unie van Waterschappen en COELO m.b.t. kwijtschelding

Begin 2012 heeft een ad-hoc werkgroep van de Unie van Waterschappen een rapport opgesteld² over de vraag of het huidige kwijtscheldingsbeleid van de waterschappen nog houdbaar is in verband met de wettelijke verruiming van de kwijtscheldingsmogelijkheden en de toenemende kosten van kwijtschelding.

De conclusies en aanbevelingen uit het rapport zijn destijds door het Uniebestuur onderschreven. Het Uniebestuur heeft op basis hiervan geconcludeerd dat elk waterschap voldoende ruimte heeft om eigen afwegingen te maken.

In 2014 is in opdracht van de rekeningcommissie van Delfland door COELO een onderzoek gedaan naar het kwijtscheldingsbeleid van Delfland. Het onderzoek moest antwoord geven op de vraag of het huidige kwijtscheldingsbeleid doelmatig is en welke aanbevelingen eventueel mogelijk zijn om te komen tot een doelmatiger kwijtscheldingsbeleid. De bevindingen zijn vastgelegd in het onderzoeksrapport 'Kwijtscheldingsbeleid Hoogheemraadschap van Delfland'. Het rapport is ter kennisneming gebracht in de VV van 19 februari 2015, inclusief de bevindingen van de rekeningcommissie en de reactie van het college op het rapport.

Coalitieakkoord 2015-2019

In het coalitieakkoord wordt ingegaan op de gedeelde inkomsten als gevolg van het kwijtschelden van de waterschapsbelastingen. Bij ongewijzigd beleid kan het bedrag aan kwijtschelding van € 15,3 miljoen in 2014 de komende jaren oplopen naar € 19,0 miljoen.

Watersysteemheffing

² Het rapport is per brief van 2 april 2012 aan de leden-waterschappen toegezonden.

In het coalitieakkoord staat dat het beleid ten aanzien van de kwijschelding voor de watersysteemheffing (ingezetenen) onverkort blijft bestaan. Wel worden voorstellen gedaan tot wijziging van het beleid voor wat betreft de verdeling van de lasten voor het watersysteem, waarbij het uitgangspunt is dat de kwijschelding van de ingezetenenomslag volledig wordt toegerekend aan de categorie ingezetenen (huishoudens), die als enige categorie voor kwijschelding in aanmerking komt. Deze voorstellen, die in totaliteit budgetneutraal werken, zijn meegenomen in de Kostentoedelingsverordening watersysteembeheer Delfland 2016 die op 24 september 2015 ter vaststelling aan de verenigde vergadering is voorgelegd.

Zuiveringsheffing

Wat betreft het zuiveren van afvalwater is het college van mening dat deze kosten door iedereen betaald moeten worden op basis van het principe dat de vervuiler betaalt. Iedereen veroorzaakt immers afvalwater dat moet worden gezuiverd. Kwijschelding van de zuiveringsheffing past niet meer in het huidige tijdsbeeld.

In het coalitieakkoord is opgenomen dat in een periode van twee jaar de mogelijkheid om voor kwijschelding van de zuiveringsheffing in aanmerking te komen, wordt afgebouwd. In 2016 zal, van degenen die voor kwijschelding in aanmerking komen, 50 procent van de zuiveringsheffing en de verontreinigingsheffing kunnen worden kwijtgescholden en vanaf 2017 is kwijschelding van de zuiveringsheffing niet meer mogelijk. Het aantal gevallen van oninbaarverklaring zal naar verwachting wel toenemen. Het akkoord vermeldt verder dat alle opbrengsten die het afbouwen van de kwijschelding oplevert, direct worden verdisconteerd in de hoogte van de zuiveringsheffing. Hierbij moet worden bedacht dat de uitvoeringskosten voor de RBG toenemen.

Nieuw kwijscheldingsbeleid

Enerzijds komt het huidige kwijscheldingsbeleid van Delfland op dit moment in grote lijnen overeen met dat van de omliggende waterschappen en inliggende gemeenten. Dit brengt belangrijke voordelen mee in de vorm van lage uitvoeringskosten van de RBG en levert weinig 'weerstand' op. Anderzijds wordt Delfland geconfronteerd met een fors bedrag aan zuiveringsheffing dat vanwege kwijschelding niet kan worden geïnd. Dit bedrag was in 2014 nog € 9,3 miljoen maar verwacht wordt dat dit bedrag bij ongewijzigd beleid de komende jaren verder zal stijgen.

Het staat Delfland vrij om kwijschelding te verlenen, het is geen verplichting. Ook kan de verenigde vergadering besluiten de mogelijkheid te bieden om de aanslag gedeeltelijk kwijt te schelden. Het zuiveringstarief van Delfland is al jaren het hoogste tarief in Nederland. Het college hecht sterk aan een minimale stijging van dit tarief of, zo mogelijk, een daling. Door afschaffing van de mogelijkheid tot kwijschelding en vervolgens het saldo van de opbrengsten als gevolg daarvan en de extra uitvoeringskosten voor de RBG direct te vertalen in een lager zuiveringstarief, kan dit worden bereikt.

In onderstaand overzichtje worden de gevolgen van het voorgestelde beleid vergeleken met die van ongewijzigd beleid. Hieruit blijkt dat de stijging van het tarief sterk vermindert en dat de maatregel de stijging op termijn ombuigt tot een reële daling van het tarief.

	2015	2016	2017	2018	2019
<i>Aanslag zuiveringsheffing voor alleenwonende (1 vervuilingseenheid)</i>					
Meerjarenraming 2015-2019 (tariefstijging 4% en met huidig kwijscheldingsbeleid)	94,38	98,16	102,08	106,16	110,41
Effect nieuw kwijscheldingsbeleid (nominaal d.w.z. inclusief tariefstijging van 1,5%)		94,45	95,19	95,20	96,63
Effect nieuw kwijscheldingsbeleid (reëel d.w.z. exclusief een tariefstijging)		93,04	92,35	90,94	90,94
<i>Aanslag zuiveringsheffing voor meerpersoonshuishouden (3 vervuilingseenheden)</i>					
Meerjarenraming 2015-2019 (tariefstijging 4% en met huidig kwijscheldingsbeleid)	283,14	294,48	306,24	318,48	331,23
Effect nieuw kwijscheldingsbeleid (nominaal d.w.z. inclusief tariefstijging van 1,5%)		283,35	285,56	285,61	289,90
Effect nieuw kwijscheldingsbeleid (reëel d.w.z. exclusief een tariefstijging)		279,11	277,06	272,83	272,83

Voorgesteld wordt om het kwijtscheldingsbeleid vanaf 2016 uit te voeren in overeenstemming met het coalitieakkoord. Daarmee is Delfland het eerste waterschap dat overgaat tot het gefaseerd afschaffen van kwijtschelding voor de zuiveringsheffing. De in overleg met de RBG opgestelde aannames met betrekking tot extra kosten dienstverlening, toename mate van oninbaarheid maar ook het plan van aanpak (onder andere communicatie) zijn daarom niet gebaseerd op elders opgedane ervaringen. In de loop van 2016 zal over de opgedane ervaringen aan het bestuur worden gerapporteerd. Mogelijk leidt dit bij de Burap 2016 tot een aanpassing van de begroting 2016.

In de praktijk zal overigens aan een vooraf herkenbare groep huishoudens in feitelijke zin kwijtschelding worden verleend. Dit betreft huishoudens waarbij invordering van de aanslag illusoir is omdat sprake is van schuldsanerings- of schuldhelpverleningstrajecten. Daarnaast betreft het een beperkte groep huishoudens die van één niet-volledige AOW-uitkering leeft. Het effect hiervan is meegenomen in de begroting.

Zienswijzen

Het vastgestelde Ontwerp Verordening Kwijtscheldingsregeling Delfland 2016 heeft gedurende zes weken (van 10 september t/m 21 oktober 2015) ter inzage gelegen voor het kenbaar maken van zienswijzen. In totaal zijn 45 zienswijzen binnengekomen, waarvan één zienswijze 188 gelijkkluidende zienswijzen bevat die zijn verzameld door het platform Delen achter de Duinen. Deze zienswijzen zijn opgenomen in de Ontwerp Nota van Beantwoording, zie bijlage. In deze nota is, naast de strekking van de zienswijze, ook de beantwoording van Delfland opgenomen en de argumentatie waarom deze zienswijze niet heeft geleid tot een aanpassing van het ontwerp.

Kwijtschelding ZZP'ers voor de watersysteemheffing

Een bijzonder aandachtspunt is de positie van ZZP'ers voor wat betreft de watersysteemheffing voor ingezetenen.

Op 29 november 2012 heeft de VV besloten om het kwijtscheldingsbeleid van Delfland te verruimen door onder meer ook ZZP'ers in aanmerking te laten komen voor kwijtschelding. Dit is geregeld in artikel 1b van de kwijtscheldingsregeling:

'de regeling is van toepassing op een verzoek om kwijtschelding van waterschapsbelastingen, die geen verband houden met de uitoefening van een bedrijf of beroep, verschuldigd door een natuurlijk persoon die een bedrijf of zelfstandig beroep uitoefent en op grond van het Besluit Bijstandverlening Zelfstandigen 2004 een uitkering ontvangt.'

Sinds deze verruiming zijn bij Delfland bezwaren ingekomen van zelfstandigen en andere belanghebbenden die gericht waren op de aanvullende eis in het laatste deel van het artikel. Als gevolg van deze beperkende passage komt een groep zelfstandigen op bijstandsniveau niet voor kwijtschelding in aanmerking. Gepleit wordt voor een verdere verruiming van het kwijtscheldingsbeleid.

Overwegingen

- Het loslaten van de BBZ-voorwaarde zou betekenen dat de RBG zelf moet gaan toetsen of een ZZP'er in aanmerking komt voor kwijtschelding. Dit dient te gebeuren aan de hand van inkomen, vermogen en uitgaven die geen relatie mogen hebben met de onderneming of het beroep. Hieraan kleven echter grote praktische bezwaren.
- Een verdere verruiming van kwijtschelding voor ZZP'ers staat haaks op het beleid zoals verwoord in het coalitieakkoord om de mogelijkheden van kwijtschelding juist te beperken. Het beleid van Delfland voor ondernemers is relatief ruim (zie het overzicht van tabel 1).

Concluderend wordt voorgesteld het beleid met betrekking tot ZZP'ers niet te wijzigen.

Effecten nieuw kwijtscheldingsbeleid

Financieel

Het in twee jaar afbouwen van de mogelijkheid tot kwijtschelding van de zuiveringsheffing leidt voor Delfland per saldo niet tot hogere opbrengsten. De netto berekende hogere opbrengsten worden, zoals opgenomen in het coalitieakkoord, direct vertaald in een lager zuiveringstarief waardoor deze beleidswijziging budgetneutraal verloopt.

Mutaties zijn er wel, zowel aan de opbrengsten- als aan de kostenkant.

Aan de opbrengstenkant is de verwachting dat naast hogere belastingopbrengsten ook het bedrag wegens oninbaarheid zal stijgen. Het COELO-rapport gaat er bij de berekeningen vanuit dat de oninbaarheid van de zuiveringsheffing toeneemt met 15% van het bespaarde bedrag aan kwijtschelding. Het netto effect bedraagt in dat geval 85% van de totale kwijtschelding. In het rapport wordt benadrukt dat genoemd percentage niet meer dan een ruwe aanname is, gebaseerd op de door het COELO uitgevoerde regressie analyses van door de waterschappen aan de Unie verstrekte cijfers over kwijtschelding en oninbaarheid. De RBG rekent met een mate van oninbaarheid tussen de 25% en 50% maar dit is ook globaal bepaald en mede afhankelijk van nadere keuzes op het gebied van invordering die nog gemaakt moeten worden. In de berekening is uitgegaan van de cijfers van de RBG.

Aan de kostenkant zal de dienstverleningsvergoeding van Delfland aan de RBG toenemen. Vooral in de eerste jaren zullen de incidentele kosten bij de RBG toenemen (communicatie, extra bezetting balie e.d.) en ook zullen de kosten van dwanginvordering gaan toenemen. De mate waarin deze laatste kosten toenemen, is ook hier sterk afhankelijk van het beleid inzake de dwanginvordering. Als de keuze wordt gemaakt om de kwijtscheldingsverzoeken pas in behandeling te nemen nadat het verschuldigde bedrag van de aanslag is betaald, wordt minder oninbaar geleden en worden minder kosten voor de dwanginvordering gemaakt. Op advies van de RBG wordt echter voorgesteld om deze voorwaarde nog niet direct voor 2016 op te nemen maar pas na enige gewinning en opgedane ervaringen.

Vooralsnog zijn bij de berekeningen globale aannames gedaan omdat landelijke ervaringscijfers ontbreken.

Voor zover de kosten direct voortkomen uit het nieuwe kwijtscheldingsbeleid zullen deze op basis van nacalculatie door de RBG volledig aan Delfland worden doorberekend.

Bij de berekening van het tarief voor de zuiveringsheffing wordt met het voorgaande rekening gehouden. Daarnaast met het feit dat dit tarief van toepassing is voor zowel huishoudens als ook bedrijven. Ook bedrijven profiteren immers van een lager zuiveringstarief waardoor bij bedrijven minder opbrengsten worden gegenereerd.

Uitvoering RBG

Om de werkzaamheden zo efficiënt mogelijk uit te voeren, spant de RBG zich in om de deelnemers in de RBG (de waterschappen Delfland en Schieland en de Krimpenerwaard en de gemeenten Delft, Vlaardingen en Schiedam) waar mogelijk een gelijk kwijtscheldingbeleid te laten voeren en tot nu toe was dat grotendeels het geval.

Met het nieuwe kwijtscheldingsbeleid wijkt Delfland af van het beleid van de genoemde deelnemers. De RBG is in staat het nieuwe beleid van Delfland uit te voeren, maar het leidt tot een lagere efficiency en dus hogere kosten.

15. Bijlagen

1. Ontwerp Nota van beantwoording Verordening Kwijtscheldingsregeling Delfland 2016.
2. Beantwoording schriftelijke vragen versie 20151109
- 2.a Bijlage bij beantwoording schriftelijke vragen
3. Conceptbrief aan de Unie van Waterschappen, kenmerk 1228690
4. Conceptbrief aan de gemeenteraden, kenmerk 1228681
5. Verzamelde vragen van de categoriën en fracties van de VV Delfland, fractie 50plus

Hoogheemraadschap van
Delfland

Alleen in te vullen indien het een VV-voorstel betreft

**** = in te vullen door team Bestuur**

Kenmerk VV: Vergaderdatum: 19 november 2015
Beleidsveld: Ondersteunend organisatie Agendapunt:

De Verenigde Vergadering van Delfland,

op voordracht van dijkgraaf en hoogheemraden van 27 oktober 2015, kenmerk 42464;

gelezen het positieve/negatieve advies van de commissie Bestuur, organisatie en bedrijfsvoering;

gelet op:

- artikel 144 van de Waterschapswet;
- de Nadere regels kwijtschelding gemeentelijke- en waterschapsbelastingen;
- de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990;

besluit:

vast te stellen de navolgende

Verordening Kwijtscheldingsregeling Delfland 2016,

onder gelijktijdige buitenwerkingstelling van de verordening Kwijtscheldingsregeling Delfland 2013 voor de periode vanaf de datum dat deze nieuwe verordening van kracht zal zijn.

Artikel 1 Definities

- a. Onder waterschapsbelastingen worden verstaan de waterschapsbelastingen genoemd in hoofdstukken XVI, XVII en XVIIb van de Waterschapswet en de belastingen genoemd in hoofdstuk 7, § 1, artikel 7.2 van de Waterwet, alsmede de belastingen waarvan de heffing krachtens bijzondere wetten door het waterschap geschiedt;
- b. Onder ministeriële regeling wordt verstaan de door de staatssecretaris van Financiën ter uitvoering van de Invorderingswet 1990 vastgestelde 'Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990';
- c. Onder uitoefening van bedrijf of beroep wordt verstaan het zelfstandig uitoefenen van een bedrijf of een beroep, zoals ZZP'ers.

Artikel 2 Toepassing

Deze regeling is van toepassing op een verzoek om kwijtschelding van waterschapsbelastingen verschuldigd door een natuurlijk persoon die:

- a. niet handelt in de uitoefening van zijn beroep of bedrijf;
- b. op grond van het Besluit Bijstandverlening Zelfstandigen 2004 een uitkering ontvangt, waarbij het kwijtscheldingsverzoek geen betrekking heeft op waterschapsbelastingen die verband houden met zijn uitoefening van een bedrijf of beroep.

Artikel 3 Omvang

Op de voet van afdeling 7 van Hoofdstuk II van de ministeriële regeling wordt kwijtschelding uitsluitend verleend voor de volgende waterschapsbelastingen:

- a. de watersysteemheffing als bedoeld in artikel 117, aanhef en onder a, van de Waterschapswet;

- b. de zuiveringsheffing ter zake van het afvoeren van stoffen vanuit een woonruimte (ten behoeve van het zuiveren van afvalwater) als bedoeld in artikel 122d, eerste en tweede lid onder a, van de Waterschapswet;
- c. de verontreinigingsheffing ter zake van lozen vanuit een woonruimte als bedoeld in artikel 7.2, derde lid onder a, van de Waterwet.

Artikel 4 Zuiveringsheffing

In afwijking van artikel 3, onderdelen b. en c., zal in 2016 nog 50 procent van de zuiveringsheffing en de verontreinigingsheffing kunnen worden kwijtgescholden. In 2017 is kwijtschelding van de zuiveringsheffing en de verontreinigingsheffing niet meer mogelijk.

Artikel 5 Kwijtscheldingsnorm

Bij het verlenen van kwijtschelding worden voor de berekening van de kosten van bestaan de percentages, vermeld in artikel 16 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990, gesteld op 100.

In afwijking van artikel 16, tweede lid, onderdelen a en b, van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990, worden de kosten van bestaan voor een echtpaar als bedoeld in artikel 3 van de Wet werk en bijstand, voor een alleenstaande of een alleenstaande ouder als bedoeld in artikel 4 van de Wet werk en bijstand, die de pensioengerechtigde leeftijd, als bedoeld in artikel 7, onderdeel a, van de Algemene ouderdomswet heeft bereikt, gesteld op ten hoogste 100 procent van het toepasselijke bruto-ouderdomspensioen, bedoeld in artikel 9, zesde lid, van die wet, verminderd met de verschuldigde loonbelasting, de premies voor de volksverzekeringen en de inkomensafhankelijke bijdrage, bedoeld in artikel 41 van de Zorgverzekeringswet, en verhoogd met het eerste bedrag, genoemd in artikel 16, tweede lid, onderdeel a, voor een echtpaar waarvan beide echtgenoten de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt, of het bedrag, genoemd in artikel 16, tweede lid, onderdeel b, van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 voor een alleenstaande of een alleenstaande ouder, of voor een echtpaar waarvan een van de echtgenoten de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt.

Artikel 6 Kosten kinderopvang

Als uitgaven als bedoeld in artikel 15, eerste lid van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 wordt mede in aanmerking genomen de overeenkomstig artikel 1.7, eerste en tweede lid, van de Wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen bepaalde kosten van kinderopvang verminderd met de kinderopvangtoeslag of met de tegemoetkoming van de gemeente of het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen in de te betalen kosten van kinderopvang, bedoeld in hoofdstuk 1, afdeling 2, van die wet.

Artikel 7 inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2016.

Artikel 8 citeertitel

Deze verordening kan worden aangehaald als 'Verordening Kwijtscheldingsregeling Delfland 2016'.

Aldus besloten in de openbare vergadering van 19 november 2015.

De verenigde vergadering voornoemd,

de Secretaris,

de Voorzitter,

mr. drs. P.I.M. van den Wijngaart

mr. M.A.P. van Haersma Buma